

se v rozhodnutí čís. 6163 v důvodech praví, že při úplné rozparcelaci statku spojeného s patronátem, patronát úplně pomíjí, z čehož by se dalo souditi, že uhrazovací jistina snad případně bývalému vlastníku statku. Avšak, zanikne-li právo patronátní, zaniká i účel uhrazovací jistiny, ona se uvolní, a jest pro řešení přípustnosti rekursu lhotejno, zda případně jako volné jmění úpadci či třetí osobě. Neboť, případně-li za konkursu úpadci, náleží jako jmění nevyloučené z exekuce do konkursní podstaty podle § 3 odstavce 1 konk. ř., a, případně-li třetí osobě, pak dohoda netýká se vůbec jeho a není proto ani tu legitimován k rekursu. II. Přístup správce konkursní podstaty k dražebnímu řízení, vedenému Hypoteční bankou podle § 121 odstavce 4 konk. ř., se týká zřejmě zpeněžovacího řízení a není proto úpadce oprávněn k rekursu, jak dolíčeno bylo v rozhodnutí čís. 9925 a jiných sb. n. s. III. Neuznání postupu části pohledávky úpadce za A. Sch. Dru S-ovi. Odporovati právním jednáním úpadcovým z doby před vyhlášením konkursu jest podle § 40 odstavce 1 konk. ř. oprávněn jen správce konkursní podstaty a právní jednání, kterým bylo odporováno s úspěchem, se stávají podle § 29 odstavce 2 konk. ř. bezúčinná proti konkursním věřitelům. Týká se proto rozhodnutí se správce a usnesení věřitelského výboru o odporování postupu pohledávku Dr. K. S-ovi výhradně konkursní podstaty, nedotýká se práv úpadci za konkursu příslušejících, jeho právní jednání jsou podle § 4 konk. ř. proti konkursním věřitelům bezúčinná, čímž se rozumí i procesní úkony, a jest proto i rekurs v tomto bodě nepřipustný a byl právem odmítnut. IV. Přístup k trestnímu řízení zahájenému proti Rudolfovi Ž-ovi a Dr. Karlu S-ovi pro přečin maření exekuce. I toto usnesení věřitelského výboru o přístupu správce konkursní podstaty k trestnímu jako soukromého účastníka se týká výhradně jmění konkursní podstaty a jest rekurs do usnesení konkursního komisaře o vzetí onoho usnesení na vědomí vzhledem k § 4 konk. ř. nepřipustný.

Čís. 14316

Zavázali-li se kupitelé nemovitosti prodatel zaplatiti poplatek z převodu, jest prodatel oprávněn domáhati se na všech kupitelích, by zaplatili bernímu úřadu nedílně poplatek z převodu, třeba někteří z kupitelů zaplatili již část poplatku na ně připadající a nebylo smluvěno solidární zaplacení poplatku.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1935, Rv I 956/33.)

Trhovou smlouvou, jíž žalobkyně prodala žalovaným Karlu a Markétě H. a Františku F. pozemek, prvním dvěma žalovaným každému čtvrtinou, bylo ustanoveno, že převodní poplatky ponese kupující. Karel a Markéta H. zaplatili na ně větší část než činí polovice těchto poplatků na ně připadajících. Dosud není zaplacen zbytek převodních poplatků s úroky a útratami, jichž zaplacení bernímu úřadu se žalobkyně domáhá. První soud uznal, že všichni žalovaní jsou povinni zažalovanou pohledávku solidárně zaplatiti. Odvolací soud žalobu zamítl, pokud jde o solidární závazek žalovaných Karla a Markéty H. z důvodu, že tito

žalovaní zaplatili již poměrnou část dávek na ně připadající a jde o smluvní závazek, který žalovaní převzali vůči žalobkyni, nemůže proto žalobkyně se na nich domáhati plnění solidárního, jež nemá opory ani v zákoně, ani ve smlouvě.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Jde o poplatky převodní, které podle § 68 popl. zákona ze dne 9. února 1850 čís. 50 ř. z. jsou povinni platiti rukou společnou a nerozdílnou obě smluvní strany, a v daném případě na straně kupující všichni tři kupci solidárně (Bohuslav čís. 2004). Je-li pak stát oprávněn v tomto případě požadovati zaplacení uvedených poplatků na žalovaných jako kupcích rukou společnou a nedílnou s třetím kupcem Františkem F., jest stejně oprávněna žalobkyně jako prodávatelka žádati na žalovaných, aby vyměřený poplatek převodní zaplatili bernímu úřadu solidárně a tak žalobkyni zprostili povinnosti poplatek ten platiti, když se smluvně všichni tři kupci k placení převodního poplatku zavázali. Poněvadž tu šlo o poplatek, který kupci solidárně jsou povinni platiti, nezprostili se žalovaní své smluvní povinnosti tím, že zaplatili část poplatku, která by na ně poměrně vypadala, nýbrž jsou povinni — ovšem rukou společnou a nerozdílnou s třetím kupcem — celý poplatek zaplatiti, aby své smluvní povinnosti dostáli. Nebylo nutno, aby také smluveno bylo solidární zaplacení poplatku, když kupci měli solidární povinnost poplatek platiti a když se na nich žádá, aby platili nikoli žalobkyni, nýbrž bernímu úřadu za tím účelem, aby žalobkyně byla zproštěna své solidární povinnosti poplatek zaplatiti.

Čís. 14317.

Podle § 350 ex. ř. může věřitel, jemuž přísluší vykonatelná pohledávka peněžitá, již na základě exekučního titulu vyslovujícího přípustnost exekuce na nemovitost povinného vésti na tuto nemovitost, i když na ni není ještě vloženo pro povinného právo vlasnické, exekuci vnučeným zřízením práva zástavního a za tím účelem, prokáže-li nabytí práva vlastnického způsobem vyhovujícím § 87 knih. zák., domáhati se knihovního vkladu jak tohoto práva ve prospěch povinného, tak i práva zástavního pro svou vykonatelnou pohledávku.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R I 1698/34.)

E x e k u č n í s o u d povolil k návrhu vymáhající věřitelky Boženy V-ové proti povinnému Janu V-ovi exekuci vkladem vlastnického práva podle § 350 ex. ř. pro povinného na nemovitosti zapsané ve vl. čís. . . . kat. území P., jakož i vklad pokud se týče záznam zástavního práva na tyto nemovitosti pro pohledávku vymáhající věřitelky. R e k u r s n í s o u d změnil usnesení prvního soudu a exekuční návrh zamítl: D ů v o d y : Exekuce podle ustanovení § 350 ex. ř. stanovena jest k vydobytí nároku, který směřuje k tomu, aby pro vymáhajícího věřitele bylo zřízeno nějaké knihovní právo nebo aby na něho bylo převedeno nebo aby